

get Farligt eller Generende ved den. Han gik nemlig ud fra, at det kun var en Fordybning af de Bandsløb under Broer og Steenkister, der løb over en privat Eiendom, hvorom der her var Tale; men er det ikke ofte et befoleligt Foretagende at skulle sænke en Bro eller Steenkiste? Det er ikke nok, at man renser Vandløbet op; men i de fleste Tilfælde skal Broen eller Steenkisten omlægges og sænkes. Den ærede Ordfører har sagt, at Vedkommende, hvorom der her kan være Spørgsmaal, blive stillede aldeles ligedan, som hidtil har været Tilfældet, og at ingen Forandring skeer for den private Mand ved, at Udringsforslaget antages; han har navnlig fremsørt det Exempel, at det kunde tænkes, at en Steenkiste var anlagt for høit, uagtet de Vedkommende vare blevne tiide gjorde bekendte med, hvorledes og til hvilken Dybde den skulde anlægges, og at i saadanne Tilfælde kunde man ikke, naar man ikke borttog Ordene „mod Erstatning,“ forpre, at de skulde omlægges en saadan uhenftgsmæssig anlagt Steenkiste uden Erstatning; men det troer jeg dog, ikke er Tilfældet. Naar Vedkommende har været tilholdt at lægge Broen eller Steenkisten til den eller den Dybde, og han ikke har gjort det, saa vil han efter min Mening under alle Omstændigheder være forpligtet til at efterkomme det, uden Erstatning. Jeg kan efter den hele Dpfattelse ikke finde, at der er nogen Anledning til at stryge disse Ord „mod Erstatning.“ Hvad flere ærede Taler have bemærket, at Forslaget kunde være henftgsmæssigt, forsaavidt de offentlige Veie angaaer, kunde jeg maaskee tiltræde; men for de private Veies Vedkommende troer jeg ikke, der er Anledning til at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Mindretallets Forslag til § 15, hvorefter, naar en enkelt Mand ønsker et Bandsløb uddybet eller forstørret paa en anden Maade, end det almindelige Lary kræver, Saadant kun efter Udkastet kan skee, hvor det kan udføres uden Nogens Skade, hvilket det ærede Mindretal har troet burde forandres til: „hvor Nytten staaer i et saadant Forhold til Ulemperne, at Anlægget bør finde Sted“, har den ærede Ord-

fører allerede udviklet, hvorfor dette Udringsforslag ikke egner sig til Dptagelse i Lovbdkastet; og det kan under ingen Omstændigheder optages deri, undtagen der tillige bliver tilløiet, at de derved foranledigede Erstatningsomkostninger ogsaa skulle udredes; men at de da skulle udredes paa den Maade, som forekommer i det Følgende af Paragraphen, troer jeg ikke kan indrømmes. — Hvad de omdviftede Ord i § 20 „mod Erstatning“ angaaer, som det ærede Udvalg har foreslaaet udelatte, da indseer jeg virkelig ikke, at de have den Betydning, som flere af de Herrer have troet at kunne lægge i dem. Jeg troer ikke, at de have anden Betydning end den, Udvalget har antaget, nemlig at i de enkelte Tilfælde, hvor der efter de gjældende Lovbestemmelser maatte træffes en saadan Foranstaltning uden Erstatning, hvilket i enkelte Tilfælde kan skee, dette ogsaa burde gjælde her, saa at altsaa Broeieren, hvad enten det er en privat Mand eller det Offentlige, kom til at staae i samme Forhold som enhver Anden med Hensyn til Spørgsmaal om Foranstaltninger, sigtende til skadeligt Bands Afledning. Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg en Bemærkning, som jeg troer at burde henstille til det ærede Thing. Udvalget har nemlig foreslaaet, at den Mulct, som er bestemt i § 19, skulde tilfalde den saakaldte „de Fattiges Kasse.“ Det er noget ganske Extraordinært, som ikke hidtil er blevet optaget i nogen Lovbestemmelse. Det turde maaskee ogsaa være noget betænkeligt at gjøre en Forandring i saa Henseende fra hvad der sædvanlig er Tilfældet, saameget mere, som slige Mulcter egentlig ikke synes at vedkomme en Kasse, hvis nærmeste Bestemmelse dog er ved frivillige Bidrag at lindre, ikke det almindelige Fattigvæsen, men øvrige Trængendes Lary. — Hvad en æret Taler (Krog) har bemærket med Hensyn til Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne, da kan jeg meget vel indsee, at der kan være Noget at sige imod denne Bekjendtgjørelsesmaade, men jeg troer ikke, at man kan forandre dette, uudtagen det kunde skee ved en almindelig Bestemmelse om, at alle Bekjendtgjørelser, som hidtil ere fastsatte at skulle skee ved Kirkestævne, skulde skee paa en anden Maade; at ville, som af ham antydet, i en